

Герой мого інтерв'ю видатний харківський театральний режисер Ігор Ладенко, творчий керівник "Театру 19".

- Ігорє Львовиче, вітаю! Перше питання, яке одразу ж спадає на думку в такий нелегкий для всіх нас час - як Ви та Ваш театр переживаєте карантин ?

Ну, як переживаємо... Намагаємось з оптимізмом і вірою в краще. Зупинилось все - і ніхто не може знати, наскільки надовго. А ще більше тривожно: що буде, коли цей карантин нарешті скінчиться. Таких випробувань перед всіма нами не стояло ніколи. Знаю одне: у будь-якому випадку ми всі будемо більш цінувати якісь речі, до яких раніше ставились легковажно. Багато театрів зараз транслюють записи своїх вистав он-лайн в інтернеті. Це з одного боку цікаво, ти можеш ознайомитися з роботами видатних майстрів, але я не є прибічником показу вистав на екрані: втрачається щось надважливе, що є у театрі. До того ж, мало у кого є дійсно справжня професійна зйомка. Тож ми вистав не викладаємо. Іноді, як і всі, робимо якісь стрими в інстаграмі, бо акторська природа, яка потребує постійної взаємодії з глядачем, дуже складно переносить таку вимущену бездіяльність. В іншому - як і всі - багато часу почитати, подитивитись кіно. Подумати, врешті решт.

- Подумати, це правда, часу зараз для цього з'явилося купа. Акторам, як Ви говорите, необхідна діяльність, постійний діалог, а що Ви скажете як режисер про Ваш "монолог" . Можливо для Вас цей ізольований вільний час як подарунок ? Чи Вам легше творити у невпинній праці зі своєю командою ?

- Мені, звичайно, теж не вистачає вистав і репетицій, спілкування з публікою, хоча б і опосередковане в моєму випадку. Театр, звісно, справа колективна, "командна". Власне, час подумати у мене є зазвичай і без карантину. Звісно, у будь-якій ситуації потрібно шукати якісь плюси.

- У вільний час зараз усі почали захлинаючись дивитись фільми та серіали, і звісно, дуже важко знайти людину, якій би це не подобалося. А скажіть як, на Вашу думку, можна розділити велику любов до кінематографа від бажання стати режисером кіно чи театру. Що такого має у собі режисер, чого нема у звичайної людини ?

- Це дуже просто - в нього має бути талант. Будь-яка мистецька професія передбачає наявність таланту. Але окрім цього режисер повинен мати ще багато чого. Це і сильний характер, і воля, і енергійність, врешті решт - міцне здоров'я. Він безперечно має бути лідером, здатним зацікавити своїм світом велику кількість людей.

- Я зустрічала багато майбутніх режисерів, явно талановитих хлопців та дівчат, у яких є бажання працювати і щось творити, але вони не знають що саме хочуть показати та розказати. Скажіть, а Ви зустрічались з таким феноменом на самому початку своєї кар'єри і як можна перебороти цей ступор?

- Для мене - "на початку було слово". Театр починається з п'єси, кіно — зі сценарію. Сам я п'єс не пишу, і я весь час шукаю п'єсу, той драматургічний матеріал, ту історію, за допомогою якої я і буду говорити про те, що мене хвилює і займає. І це завжди не просто. Власне, велика проблема сьогоденського кіно (вітчизняного, у всякому разі) - саме у відсутності класних, добротних, умілих, професійних сценаріїв, на мій смак.

А Ви не боїтесь що, якщо Вас хвилює якась одна тема, то усі Ваші вистави будуть інтерпретаціями одного й того же. Тобто, як на Вашу думку, не заблукати у власному ж стилі та мові та з кожною роботою виглядати по-новому ?

Ні, не боюся. По-перше, хвилює не одна тема, а коло тем. Втім, існує, так би мовити, два напрямки. Перший - це коли ти йдеш "від автора", то різність авторів в усіх змістах, різноманітність драматургії і особливий підхід до її вирішення робить несхожими вистави. Цим шляхом намагаюсь йти я. Але буває, коли режисер все життя ставить наче одну виставу або знімає один фільм. Але якщо світогляд цього режисера глибокий та наповнений, якщо його світ талановитий, багаточарний і багатогранний, то - чому б ні? Все дуже індивідуально і особисто. А як не робити одне й те саме, як не клішувати та обростати штампами - це, мабуть, одна з головних проблем творчості. І з рецептами складно. Я гадаю, насамперед, не корчити з себе метра.

Ну і останнє питання. Що Ви порекомендуєте для людини, яка хоче стати режисером? З чого почати, куди дивитись і як розвивати себе самостійно ? І, насамперед, яку з Ваших вистав подивитись першою для ознайомлення з "Театром 19" ?

Мені складно порадити якусь з 11 вистав репертуару "Театру 19". Всі рідні і різні. Тож - будь-яку. Аби вони почали скоріше гратись.

А для майбутнього режисера скажу ось що, є відома формула: режисури не можна навчити, режисури можна навчитися. Режисера розвиває абсолютно все: від книг, вистав і фільмів - до спостереження і аналізу будь-чого навколо. Останнє, можливо, навіть важливіше. Режисер не може бути байдужою людиною. Ну, і режисура - суто практичне заняття. Тож треба знаходити можливість зібрати компанію і практикувати щось робити. Щоб мати змогу зрозуміти: це дійсно твоє?

Дуже дякую Вам, Ігоре Львовиче, за таку цікаву бесіду. Бажаю Вам усього найкращого, а особливо здоров'я в такий час. І будемо сподіватися, що вже скоро ми знову зможемо ходити до Вашого театру!